

ת"פ 2009/07/21 - מדינת ישראל נגד נואף אבו אלהווא, רמי סלאח אל דין, אבראהים חניטי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 2009-07-21 מדינת ישראל נ' אבו
אלהווא (עציר) ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ המאשימה	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד		
הנאשמים		1. נואף אבו אלהווא 2. רמי סלאח אל דין 3. אבראהים חניטי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

האישומים

1. הנאשמים הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה בעניין העונש. בכתב האישום המתוקן במסגרת ההסדר יוחסו לנאשמים עבירות כמפורט להלן.

בחלק הכללי של כתב האישום צוין כי החל מיום 13.4.21, במהלך חודש הרמדאן 2021, התרחשו בארץ ובייחוד בירושלים התפרעויות ותקיפות שכללו אלימות וזריקות אבנים וחפצים, בין היתר לעבר אנשים וכלי רכב בעלי חזות או סממנים יהודיים, מתוך מניע גזעני. כמו כן התרחשו התפרעויות ותקיפות על רקע לאומני נגד כוחות המשטרה והביטחון. אלו המשיכו גם לאחר ירי רקטות מסיבי לעבר עוטף עזה וירושלים ביום 10.5.21 ותחילת מבצע "שומר החומות".

2. **האישום הראשון** מתייחס לנאשמים 1 ו-2. מתואר בו כי ביום 9.5.21 סמוך לשעה 19:00 נסעו אביה אלטמן ובת זוגו שחר מרים כהן (להלן: **המתלוננים**) ברכב מסוג מאזדה (להלן: **הרכב**) מבית החושן לכיוון בית אורות בירושלים, לאחר שאביה הציע לשחר נישואין. בסמוך לשעה 20:00 בצומת א-טור זיהו מתפרעים כי ברכב נוסעים יהודים והחלו לרוץ אחריהם כשהם קוראים לעברו "מתנחל", "מתנחל" וכן קריאות גנאי שונות. הנהג שנסע ברכב שלפני רבכם של בני הזוג עצר את רכבו במטרה לחסום את דרכם, ומנע מהם להמשיך בנסיעה. מתפרעים החלו ליידות אבנים לעבר בני הזוג כשהם יושבים ברכב, ונאשם 2 הגיע למקום, היכה בידו בחלון האחורי של הרכב ושבר אותו. בשלב זה יצא אביה מהרכב, ומתפרעים תפסו אותו והחלו להכותו בכל חלקי גופו. שחר נמלטה מהרכב, הסתתרה מאחורי רכב אחר והתקשרה למשטרה. במהלך האירוע, נאשם 1 שהיה בין המתפרעים תקף את אביה באמצעות מחסום משטרתי, בכך

שהרים את המחסום והיכה את אביה שהיה שרוע על הקרקע. נאשם 2 שאף הוא היה בין המתפרעים תקף את אביה בבעיטות. המתפרעים היכו את אביה שהיה שרוע על הרצפה במכות בכל חלקי גופו במשך מספר דקות, על ידי בעיטות, אגרופים, ידיו אבנים וזריקת חפצים נוספים. אחד המתפרעים אף דקר את אביה באמצעות חפץ חד וגרם לשני פצעי דקירה בגבו. המתפרעים שברו גם את שמשות הרכב. לעבר אביה נזקרה פחית משקה מלאה אשר פגעה בראשו, פצעה אותו ודם ניגר מראשו. בהמשך למתואר, אביה הצליח להימלט מהמתפרעים, נכנס לרכב, נמלט והזעיק את כוחות מג"ב.

כתוצאה מהמעשים נגרמו לאביה סימני חבלה מרובים, וכן שני פצעי דקירה בגבו, שנסגרו באמצעות סיכות. הוא אושפז בבית חולים למשך 5 ימים, עבר ניתוח והוכנס נקז לגופו.

בגין אלו הורשעו הנאשמים עבירות של **מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה** - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק), בצירוף סעיף 29 לחוק וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור תשע"ו-2016; **התפרעות** - עבירה לפי סעיף 152 לחוק; **חבלה במזיד ברכב ממניע גזעני** - עבירה לפי סעיף 413ה אחד עם סעיף 29 וסעיף 144 לחוק.

3. האישום השני מתייחס לנאשם 1 בלבד. על פי האמור בו, באחד מימי חג אל פטר בין התאריכים 12.5.21 - 13.5.21 בסביבות השעה 21:00 הבחין נאשם 1 בהתפרעויות כלפי כוחות משטרה וביטחון בסמוך לבית חולים אלמקאסד בירושלים והחליט לקחת בהן חלק. הוא הסתיר את פניו כדי למנוע זיהוי, לקח מאחר בקבוק תבערה והשליך אותו לעבר כוחות הביטחון ממרחק כ-70 מטר. במהלך האירוע השליכו אחרים בקבוקי תבערה, ירו זיקוקים וידו אבנים לעבר כוחות הביטחון, והכל מתוך מניע אידיאולוגי לאומני ובמטרה לעורר פחד ובהלה בציבור. לנאשם 1 יוחסו באישום זה עבירות של **נסיון הצתה**, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא בצירוף סעיף 25 לחוק; **התפרעות**, עבירה לפי סעיף 152 לחוק, **והפרעה לשוטרי בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 275א' לחוק.

4. האישום השלישי אף הוא מתייחס לנאשם 1 בלבד. נאמר בו כי כשבעה חודשים לפני יום 2.6.21 פגש הנאשם אדם אחר שזהותו אינה ידועה והם הסכימו ליידות בקבוקי תבערה לעבר בית החושן בו מתגוררות משפחות יהודיות, מתוך מניע אידיאולוגי ולאומני וכדי לעורר פחד או בהלה בציבור. האחר השליך לעבר הבית בקבוק תבערה אשר פגע במזגן הבית ונדלק, וכן יידה אבנים לעבר הבית. נאשם 1 יידה אבן או שתי אבנים לעבר כלי הרכב של היהודים שחנו בסמוך לבית. הנאשם הואשם **במעשה טרור של נסיון הצתה**, לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק, בצירוף סעיפים 25 ו-29 לחוק ובצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור.

5. האישום הרביעי מיוחס לנאשם 1-3. על פי האמור בו נאשמים 1, 2 ו-3 וכן אחרים נפגשו במרכז א-טור בסביבות השעות 21:00 - 22:00 באחד מימי הרמדאן שחל בין 12.4.21 לבין 12.5.21. הנאשמים הבינו שעומדים להתרחש עימותים מול כוחות משטרה העתידים להיכנס למקום, והחליטו להצטרף להתפרעות. אדם אחר שהגיע למקום חילק למתפרעים זיקוקים ובקבוקי תבערה. לאחר שהכוחות נכנסו והחלו עימותים, השליך נאשם 1 בקבוק תבערה לעבר הכוחות ממרחק של כ-50 מטר, כשהוא רעול פנים. נאשמים 2 ו-3 השליכו לעבר הכוחות אבנים, בכמות וממרחק שאינם ידועים, ונאשם 3 השליך גם בקבוק צבע לעבר רכבי הכוחות ממרחק של 10-5 מטרים. במהלך האירוע המתפרעים השליכו לעבר הכוחות בקבוקי תבערה, ירו זיקוקים והשליכו אבנים ובקבוקי צבע, מתוך מניע אידיאולוגי - לאומני במטרה לעורר פחד או בהלה בציבור. הנאשמים הואשמו בעבירות של **התפרעות** לפי סעיף 152 לחוק; **מעשה טרור של נסיון הצתה** לפי סעיף 448(א) סיפא בצירוף סעיפים 25 ו-29 לחוק ובצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור ו**נסיון תקיפת שוטרי בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 274 (1), (2), (3) בצירוף סעיף 25 לחוק.

6. האישום החמישי מתייחס לנאשמים 1 ו-3, ולפיו במהלך חודש מאי 2021, כשבוע לאחר חג אל פיטר, בשעות 20:00 - 21:00 הצטרפו נאשם 1 ו-3 לצעירים שהתכוננו לעימותים עם כוחות הביטחון. החבורה עלתה לגג בסמוך למלון הר הזיתים, ונאשם 3 עלה לגג "שער השמים" כשבדו בקבוק צבע שקיבל מאחר. כאשר עבר ג'יפ של כוחות הביטחון מתחת למלון, אחד המתפרעים שהיו על גג המלון ידה לעברו בקבוק תבערה, הרכב עלה באש והחייילים ירדו ממנו. בשלב זה החבורה שעמדה על גג המלון, ביניהם נאשם 1, ירו לעבר הכוחות זיקוקים במטרה למנוע מהם לכבות את הג'יפ שהוצת. נאשם 3 השליך את בקבוק הצבע שקיבל, והבקבוק פגע בסמוך לרכב. הנאשמים הואשמו בהתפרעות, עבירה לפי סעיף 152 לחוק; מעשה פזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 338(א)(3) בצירוף סעיף 29 לחוק; מעשה טרור של הצתה, לפי סעיף 448(א) סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק, ובצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור; מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) בצירוף סעיפים 25 ו-29 לחוק, וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור.

ראיות לעונש

7. במסגרת פרשת העונש העידו נפגעי העבירה וכן הוגש תסקיר נפגע עבירה.

המתלונן, אביה אלטמן, ציין את חשיבות ההליך המשפטי עבורו, והוסיף כי בעקבות האירוע הוא מפחד לנסוע למקומות שונים בירושלים. הוא ביקש להחמיר בעונשם של הנאשמים שפגעו בו. המתלוננת שחר אלטמן תיארה כי לאירוע נשוא כתב האישום קדם אירוע הצעת הנישואין בין בני הזוג, ומועד זה הפך לאירוע טראומטי במקום שייזכר כיום המאושר בחייהם. היא ציינה את הקושי הנפשי המלווה אותה מאז האירוע, וביקשה להעניש באופן המירבי את הנאשמים הקשורים לאירוע ולמצות איתם את הדין.

8. תסקיר נפגע העבירה התייחס בהרחבה למתלונן ולקשיים שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע. בשל צנעת הפרט לא אפרט לגביו יתר על המידה. המתלונן הוא צעיר כבן 22, נשוי מזה חצי שנה, לומד בישיבה ועובד במשרה חלקית. האירוע תואר כמפגש מטלטל עם תוקפנות ואכזריות התוקפים. הוא משליך על תחושת הביטחון והמוגנות של הנפגע, מאז הפגיעה הוא נמצא בדריכות תמידית, מתקשה לעכל ולהכיל את הנזקים הרגשיים שנגרמו לו. קצינת המבחן סבורה כי לאירוע השלכות ארוכות טווח והוא מהווה משא רגשי כבד. הומלץ לחייב את הפוגעים בפיצוי כספי משמעותי.

9. מטעם הנאשמים העידו אמהותיהם.

אמו של נאשם 1, מורה במקצועה, סיפרה כי היה ילד טוב, השקיע בלימודים, קיבל חינוך טוב ואמור היה ללמוד עתה באוניברסיטה. היא הביעה תקווה לעתיד טוב יותר וביקשה לרחם על בנה.

אמו של נאשם 2 תיארה כי היא אם חד הורית המגדלת בעצמה את ילדיה. לדבריה היא גרה באילת שנים רבות, ילדיה גדלו בסביבה "של יהודים" עד שעברה להתגורר בירושלים. האם מסרה כי הנאשם הפסיק את לימודיו כדי לעזור לה בבית, והוסיפה כי חלתה והיא זקוקה לעזרה בבית.

אמו של נאשם 3 העידה כי הנאשם הוא בן יחיד בצד אחיותיו. לדבריה מטרתה בחיים היתה שילדיה יהיו מלומדים, היא קיוותה שהנאשם יהיה אדם טוב ומועיל לחברה. האם הוסיפה כי מעצרו של הנאשם השפיע נפשית על אחיותיו ועל כל בני המשפחה.

הסניגור הגיש גם מסמכים בנוגע לימודיו של נאשם 3 ואירוסיו אחותו.

עמוד 3

טיעוני הצדדים

10. **מטעם המאשימה** הוגשו עיקרי טיעון בכתב ונשמעה השלמת טיעון בעל פה. המאשימה טענה כי הנאשמים פגעו במעשיהם בערכים של שלמות ובריאות הגוף ותחושת הביטחון, כשפגיעה זו הועצמה עקב השימוש בחפצים - בקבוקי תבערה, אבנים וזיקוקים, בשל ביצוע המעשים על ידי המון, באופן שיש בו כדי לסכן חיים, וממניע של גזענות וטרור. לכך מצטרפת הפגיעה בכוחות הביטחון, בשלטון החוק ובסדר הציבורי. הפגיעה בערכים אלו חמורה בצורה קיצונית, ויש לבכר את שיקולי הגמול ההרתעה ולהחמיר בענישה.

בהתייחס לאירוע הראשון נטען כי הוא חמור בכל קנה מידה והיבט, מבחינת המניע, כחות הפוגעים, המעשים, התוצאות והנזק הממשיך ללוות את הנפגעים עד היום, כעולה גם מתסקיר הנפגע. ביתר האירועים קיימת חומרה המתבטאת בשימוש בבקבוקי תבערה וחפצים, ובריבוי המשתתפים באירועים, המגביר את הסיכון הנשקף לכוחות הביטחון ואת פוטנציאל הנזק. המאשימה הפנתה לפסיקה הקובעת כי כאשר מדובר בעבירות המבוצעות על ידי המון מתפרע, אחריותו של כל אחד מהפורעים אינה נקבעת רק על פי תרומתו הישירה לאירוע אלא מתוך ראיית מטרות המשותפת של ההמון.

11. ב"כ המאשימה ציינו כי מדובר במספר אירועים חמורים במיוחד, בתקופה רגישה במיוחד של מבצע שומר החומות, כאשר ברחבי הארץ בוצעו מעשי אלימות ולינץ' קשים תוך כדי מתקפת טילים ולחימה, וכאשר המעשים נעשו לא רק על ידי אויבי המדינה מחוץ אלא על ידי תושבים ואזרחים מבית, החייבים למדינה חובת נאמנות, סולידריות וערבות הדדית. מעשים מעין אלו חותרים תחת בסיס החיים המשותפים במדינת ישראל ופוגעים בבסיס האמנה החברתית אותה אמורים כל אזרחי המדינה לחלוק.

12. בהתייחס למדיניות הענישה הנוהגת טענו ב"כ המדינה, הן בטיעונים בכתב והן בטיעונים בעל פה, כי אין פסקי דין המשקפים את העבירות שביסוד כתב האישום המתוקן בתיק זה, ועל כן נמנעו מלהפנות לפסיקה לעניין הענישה הנוהגת. אי אפשר שלא לתמוה על טענה זו, שכן למרבה הצער מעשים דומים למתוארים בכתב האישום נעשים במדינת ישראל חדשות לבקרים, וקיימת פסיקה רבה ועניפה בנוגע לעבירות אלו. אמנם האירועים המתוארים באישום הראשון הם חריגים ואינם עניין שבשגרה, אולם גם לגביהם ניתן היה להפנות לפסיקה מתאימה, בשינויים המתחייבים.

13. המאשימה ביקשה להחמיר עם הנאשמים, בהתאם למגמת ההחמרה המתבטאת בפסיקה גם בעבירות חמורות פחות. היא ביקשה לקבוע מתחמי ענישה כמפורט להלן, כאשר לכל עונשי המאסר יש להוסיף גם ענישה נלווית:

באישום הראשון - לנאשם 1 מאסר בין 7-12 שנה, לנאשם 2 בין 6-10 שנים.

באישום השני - לנאשם 1 בין 2-4 שנים.

באישום השלישי - לנאשם 1 בין 3-6 שנים.

באישום הרביעי - לנאשם 1 3-6 שנות מאסר, לנאשמים 2 ו-3 2.5-5.5 שנות מאסר.

באישום החמישי - לנאשמים 1 ו-3 בין 5-7 שנות מאסר.

14. במסגרת המתחם טענו ב"כ המאשימה כי מדובר בנאשמים צעירים ללא עבר פלילי, ועומדת לזכותם העובדה

שהודו, קיבלו אחריות וחסכו זמן שיפוטי. עם זאת, אין מדובר באירוע חד פעמי, במיוחד בהתייחס לנאשם 1 שהשתתף במספר אירועים. יש להתחשב גם במניע האידיאולוגי המחייב מתן משקל מוגבר לשיקולי ההרתעה ליחיד ולרבים. המאשימה ביקשה למקם את נאשם 1 באמצע מתחם הענישה, ואת נאשמים 2 ו-3 בחלק העליון של השליש התחתון של המתחמים.

לאור כל האמור ביקשה המאשימה לגזור על נאשם 1 עונש של 13 שנות מאסר, על נאשם 2 עונש של 9 שנות מאסר, על נאשם 3 6 עונש של שנות מאסר, וכן לגזור על הנאשמים מאסרים מותנים, קנסות משמעותיים, ועל נאשמים 1 ו-2 גם פיצוי משמעותי למתלוננים באירוע מושא האישום הראשון.

15. **ב"כ הנאשמים** ביקר את הדרישה לענישה מחמירה שיש בה "זריקת מספרים" ואינה נתמכת כלל בפסיקה. הוא הוסיף כי יש להבחין בין הנאשמים מבחינת כמות ומהות האישומים, כאשר נאשם 3 כלל אינו קשור לאישום הראשון, החמור מבין האישומים. לטענתו הענישה על עבירות של ידוי בקבוקי תבעירה קלה בהרבה לעומת הענישה שהתבקשה כאן.

הסניגור ציין כי הנאשמים כלואים במאסר ללא הליך שיקום, ובסופו של דבר יהיה עליהם לחזור לחברה. הוא הוסיף כי מאז מבצע שומר החומות עברה שנה, ואירועים כה חמורים לא חזרו על עצמם. עוד טען כי בשונה מערים מעורבות אחרות, שם התקיים במשך שנים דו קיום שהופר, ונדרשת הרתעה כדי למנוע המשך הפגיעה, בירושלים המצב שונה שכן גם בעבר שררה בעיר מתיחות.

16. הסניגור טען עוד כי החמרת הענישה צריכה להיעשות באופן מדורג ולא פתאומי. הוא הוסיף כי נאשם 3 אינו מואשם כלל באישום הראשון וכי אין בסיס בפסיקה לעונש של 6 שנות מאסר בגין שני אירועים של ידוי אבנים. ב"כ הנאשמים ציין כי הנאשמים הודו, חסכו זמן ולא ניהלו את התיק. לדבריו נס נעשה הן למתלוננים והן לנאשמים שהאירוע נשוא האישום הראשון לא הסתיים באופן חמור יותר, וגם באישומים האחרים לא נטען לפגיעה באדם כלשהו. הסניגור התייחס לנסיבות מקלות יחסית באישומים השונים, הוא טען כי הנזקים אשר נטען שנגרמו למתלוננים מוגזמים.

17. הסניגור הפנה למספר פסקי דין המשקפים את הענישה הנוהגת:

ע"פ 183/16 **שלמה עופרי נ' מדינת ישראל** (8.3.17) - המערער הורשע בתקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני והיזק בזדון, כאשר יחד עם שני אחיו קיללו ולאחר מכן תקפו ממניע גזעני שני ערבים שניקרו בדרכם. המערער עצמו שפך דלי צבע שעמו עבדו המתלוננים. אחד המעורבים כיוון אקדח גז לעבר המתלוננים. הללו ברחו והנאשם ואחיו נכנסו בעקבותיהם לחנות, עקרו את דלת השירותים בהם התחבא אחד המתלוננים והלמו בו באלת ברזל ויעה. המערער נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל וערעורו נדחה.

ת"פ 24178-06-21 **מדינת ישראל נ' פלונים (קטינים)** (5.4.22) - הנאשמים הורשעו באישום של מעשה טרור בכוונה מחמירה, כאשר השתתפו באירוע לינץ' כלפי אדם בעל חזות יהודית בזמן מבצע שומר החומות. מדובר באירוע בו הוכה המתלונן באכזריות באגרופים, בעיטות, בעזרת אלות עץ, אבנים, שוקר חשמלי וחפצים נוספים. האירוע נפסק בזכות הגעת ניידת משטרה למקום. למתלונן נגרמו נזקים, כולל המטומות וחתכים במקומות שונים בגופו וכן שברים בחוליות בעמוד השדרה. נאשם 2 הורשע גם באישום נוסף שכלל ידוי אבנים ובקבוקי תבעירה לעבר כוחות הביטחון. שני הנאשמים קטינים, והם נדונו לעונשים של 24 ו-30 חודשי מאסר בפועל, בהתאמה, ובעונשים נלווים.

ת"פ 40118-06-21 **מדינת ישראל נ' חרבי ראזם** (5.1.22) - הנאשם הורשע בשני אישומים שכללו התפרעויות, יידוי אבנים ממניע גזעני לעבר אנשים וכלי רכב בעלי סממנים יהודיים ויידוי אבנים גדולות ובקבוק תבערה לעבר כוחות הביטחון. העבירות בוצעו בתקופת מבצע שומר החומות, אחד האישומים מתייחס לעבירות שבוצעו ביום שישי באזור הר הבית. נקבע מתחם ענישה בין 20-40 חודשים, והנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, נדון ל-25 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪.

ת"פ 22572-05-21 **מדינת ישראל נ' סאלח בכיראת** (21.3.22) - הנאשם נהג ברכב עם שני חבריו. כשהבחינו בשני יהודים הולכים בשולי הכביש הנאשם סטה מנתיב נסיעתו ונסע ישירות לכיוונם באופן שאילץ אותם לקפוץ הצידה כדי למנוע פגיעה בהם. זאת עשה ממניע גזעני בכוונה להפחידם. הנאשם חזר למקום ברכב, ואחד משותפיו שישב ברכב יידה בחוזקה אבן גדולה על אחד המתלוננים וגרם לו שבר בידו. באישום נוסף הנאשם נסע ברכב והאט את נסיעתו על מנת לאפשר לאחד מנוסעי הרכב לתקוף שני צעירים בעלי חזות יהודית - חרדית. הנוסע יידה עליהם אבן ממרחק קצר, אך החטיא. נקבע מתחם בין 30-54 חודשי מאסר בפועל לשני האישומים, והנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ת"פ 25089-02-21 **מדינת ישראל נ' יאסין טאהא** (13.9.21) - הנאשם הורשע בשני אישומים שכל אחד מהם כלל עבירות התפרעות, מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה ופעולה בנשק למטרות טרור בכך שהשתתף בהתקהלויות רעולי פנים ויידה בקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון ממרחקים קצרים (15 ו-7 מטרים). נקבע מתחם בין 24-54 חודשים. בהתחשב במצבו הקוגניטיבי של הנאשם נגזרו עליו 30 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ת"פ 56498-08-19 **מדינת ישראל נ' סעד קיאנייה** (14.9.20) - הנאשם הודה בנסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שהשתתף באירוע של תקיפה המונית של רכב ונהגו, אשר נראה בעל סממנים יהודיים. הנאשם עצמו ריסס על פני הנהג חומר שגרם לצריבה בעיניו. נקבע מתחם בין שנה אחת לשלוש שנות מאסר, והנאשם, צעיר אך בעל הרשעות קודמות, נדון לשתי שנות מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי.

ת"פ 29650-01-18 **מדינת ישראל נ' אחמד פרוך** (1.11.18), וערעור שהוגש עליו ע"פ 8538/18 אחמד פרוך נ' מדינת ישראל (7.1.19) - הנאשם הורשע בתקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, בהתעללות פיזית ורוחנית - דתית בצעירים בעלי מראה חרדי. הוא נדון ל-20 חודשי מאסר ועונשים נלווים, ובערעור הופחת עונשו ל-15 חודשים.

ת"פ 56362-08-21 **מדינת ישראל נ' מחמוד סלאח** (7.3.22) בו נקבע מתחם בין 30-48 חודש בגין חמישה אישומים, והנאשם, צעיר שבעברו קביעת אחריות ללא הרשעה, נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 60308-05-21 **מדינת ישראל נ' עווידה** (29.12.21), שם הורשע הנאשם בהתפרעות, בארבע עבירות חבלה ברכב ממניע גזעני ובתקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, כאשר במהלך התפרעות גרם נזק לכלי רכב ואף תקף ואיים על עובר אורח לאחר שהתברר כי הוא יהודי. האירוע נעצר כאשר המותקף שלף אקדח וברח מהמקום. הצדדים הגיעו להסדר טיעון שכלל עונש מוסכם של 12 חודשי מאסר, בשל קשיים ראייתיים, ובית המשפט כיבד את ההסדר.

ת"פ 7279-05-21 **מדינת ישראל נ' עודיי אבו תאיה** (22.12.21), וערעור שבעקבותיו - ע"פ 159/22 **עודיי אבו תאיה נ' מדינת ישראל** (2.3.22). שם הורשע הנאשם בפציעה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, כאשר דקר בחפץ חד ותקף תקיפה קשה שניים בעלי מראה חרדי. הנאשם נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל, ובערעור הוכפל העונש ל-22 חודשי מאסר בפועל.

חודש וענישה נלווית

ת"פ 35388-07-21 **מדינת ישראל נ' עבד אלרחמאן הדרה** (8.6.22), שם הורשע הנאשם במעורבות בתקיפת שני יהודים שהזדמנו למקום בשל יהדותם, על ידי קבוצת מתפרעים שחלקם רעולי פנים. המתלוננים הצליחו להימלט לתוך מבנה קופת חולים, והמתפרעים תקפו במקלות, לום וזיקוקים את רכבם של המתלוננים. נקבע מתחם בין 12-36 חודשי מאסר, ועל הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו 21 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

18. הסינגור ביקש לקבוע מתחמים לכלל האירועים יחד. בעניינו של נאשם 1 ביקש לקבוע מתחם בין 18-35 חודש, ולגזור עליו 26 חודשי מאסר. לנאשם 2 ביקש לקבוע מתחם בין 14-30 חודשי מאסר, ולגזור עליו עונש שלא יעלה על 24 חודשים. לנאשם 3 בקש לקבוע מתחם בין 6-15 חודשי מאסר בפועל, ולגזור עליו עונש שלא יעלה על 14 חודשי מאסר.

19. שירות המבחן הגיש תסקירים בעניינם של הנאשמים. מפאת צנעת הפרט אסתפק בהתייחסות קצרה אליהם.

נאשם 1 הוא כבן 19, גדל במשפחה נורמטיבית, למד ועבד עם אביו בעסק משפחתי. הביע רצון להשתלב בלימודים אקדמיים. הנאשם קיבל אחריות קונקרטיה ומילולית למעשים, וביטא הבנת המשמעות ולימוד לקח. הנאשם הביע צער על הפגיעה בעתידו כתוצאה מהמעשים, אולם קצינת המבחן התרשמה מקושי לראות את הפגיעה שגרם לאחר. לטענת הנאשם הוא נחשף בעבר לתקיפות על ידי יהודים. מסוכנותו הוערכה כבינונית. שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו של הנאשם.

נאשם 2 הוא כבן 21, סיים 9 שנות לימוד, גדל באילת ובהמשך המשפחה עברה להתגורר בירושלים. הוא עזב את לימודיו כדי לסייע בפרנסת המשפחה, עבד במקומות שנים מבלי להתמיד בהם. הנאשם התקשה להסתגל למעצר והביע חשש מההליכים. הוא קיבל אחריות על ביצוע העבירות, אך טען כי נעשו על רקע פגיעה של "מתנחלים" בנשים תושבות א-טור. הנאשם הביע אמפתיה כלפי הנפגע וחרטה על הנזק שגרם לו. לא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

נאשם 3 הוא כבן 19, ניהל אורח חיים תקין, בעל יכולות לימוד ושואף ללימודים אקדמיים. הנאשם קיבל אחריות קונקרטיה ומילולית, ורמת הסיכון לעתיד הנשקפת ממנו נמוכה. לא הומלץ על חלופות ענישה או שיקום.

מתחם העונש ההולם

20. כתב האישום שבפני מתאר שורה של מעשי אלימות שבוצעו מתוך כוונה לפגוע בכוחות הביטחון או במי שנראה כיהודים בשל היותם יהודים. המעשים בוצעו בתקופה של מתיחות ביטחונית קשה ששררה בארץ, הן בל מבצע שומר החומות והמלחמה באויבים מחוץ, הן בשל ההתפרעויות ומעשי האלימות שהתרחשו בערים המעורבות בארץ, על ידי מי שנתפסו כאזרחים נאמנים ושומרי חוק. במעשיהם פגעו הנאשמים הן בשלומם הפיזי, ביטחונם ושלמות גופם של הנפגעים, הן בשלטון החוק, בזכותה ובחובתה של החברה להשליט חוק וסדר ברחובותיה, והן בהגנה על מרקם חיים משותפים המאפשר לכל אזרח ותושב במדינה לחיות את חייו על פי דרכו ואמונותיו.

21. לצורך קביעת מתחמי הענישה אבחין בין האישום הראשון הדין באירוע הלינץ' בנוסעי הרכב, שלגביו ייקבע מתחם נפרד, לבין יתר האישומים שלגביהם ייקבע מתחם דומה, שכן לגבי האישום הראשון מדובר בנסיבות חמורות במיוחד, ובפגיעה משמעותית שנגרמה למתלוננים ספציפיים, בעוד יתר האישומים עוסקים כולם ברצף של אירועי

התפרעות וידידי אבנים, חפצים ובקבוקים כלפי כוחות הביטחון, אשר בוצעו במועדים סמוכים, על רקע דומה, וכוונת כלפי כוחות הביטחון באופן כללי, ללא נפגע ספציפי.

סקירת הענישה הנוהגת לאישום הראשון

22. הסניגור הפנה בטיעונו למספר פסקי דין העוסקים בתקיפה של עוברי דרך או נוסעים ברכב בשל היותם בעלי חזות יהודית, במעשים שיש בהם אלמנטים של לינץ. כך בפסקי הדין בעניין **עופרי, בכיראת, סלונים, קיאניה ופרוך** הנזכרים לעיל. העונשים שנגזרו על הנאשמים במקרים אלו לא עלו על תקופות של 2-3 שנות מאסר לכל היותר, ולעיתים גם למטה מכך. אם כי יש לציין כי רוב פסקי הדין הללו עוסקים בנסיבות חמורות פחות מנסיבות התיק שבפני.

23. אפנה לפסקי דין נוספים הדנים בנסיבות דומות:

ע"פ 2285/05 **מדינת ישראל נ' אסחאק חמד** (5.12.05) - המערערים נטלו חלק במה שהוגדר כ"פוגרום" ביהודים שהגיעו בטעות למחנה פליטים קלנדיה. המתקבלים ידו אבנים לעבר המשאיות, הכו בהן במוטות ברזל, שברו ועקרו חלונות ממוגני ירי, תקפו ופצעו חלק מהנוסעים והציתו את משאית החילוץ. במהלך האירוע הותקף גם נהג של רכב אחר שנחשד בטעות כיהודי. ההתפרעות הסתיימה בעקבות ירי באוויר של כוחות הביטחון שהגיעו למקום. לנפגעי האירוע נגרמו פציעות, שפשופים וחבלות שונים, לאחד מהם נגרם זעזוע מוח ולאחר חתך שהצריך תפירה. המערערים נדונו לתקופות מאסר שהארכה שבהן עמדה על שלוש וחצי שנים. הוגשו ערעורים הדדיים על הכרעת הדין ועל העונש. עונשו של מי שהיה בעל מעורבות עמוקה באירוע ובעל עבר פלילי הוחמר מ-3.5 ל-5 שנות מאסר. עונשו של מעורב נוסף, אף הוא בעל עבר פלילי, הוחמר מ-40 חודשים ל-4 שנות מאסר. ארבעה קטינים ללא הרשעות קודמות, שחלקם באירוע היה גדול מהמיוחס לנאשם שבפני, נדונו ל-3 שנות מאסר כל אחד. הקטין הצעיר ביותר שהיה כבן 16 בזמן האירוע נדון ל-30 חודשי מאסר, ובערעור הופחת עונשו לשנתיים. פסק דין זה ניתן אמנם לפני חקיקת חוק הטרור, אולם בית המשפט שקל שיקולים דומים.

בת"פ 21284-06-21 **מדינת ישראל נ' פלונים** הורשע נאשם 2, קטין, במעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא ועבירות נוספות, כאשר השתתף בתקיפת שני נוסעים ברכב אשר נקלעו לשכונת א-טור בשל טעות בניווט. נאשם 2 היכה במקל את השמשה האחורית של הרכב והשליך את המקל לעבר הרכב. לאחר מכן ידה אבן וגרם לניפוץ השמשה האחורית של הרכב. הפורעים ידו אבנים וחפתים לתוך הרכב ואחת האבנים פגעה בזרועו של אחד המתלוננים. הנאשם שהיה קטין נדון ל-12 חודשי מאסר ועונשים נוספים.

24. בעניינו, הנאשמים ביצעו את המעשים על רקע ההתפרעויות ומעשי הלינץ' שבוצעו ברחבי הארץ, בכוונה לבצע מעשי טרור. הפגיעה במתלוננים היתה קשה. תקיפת הרכב ולאחר מכן תקיפת המתלונן נעשתה תוך שימוש באלימות קשה ועלולה היתה להידרדר ולהגיע עד כדי אבדן חיים. כעולה מעדויותיהם ומתסקירי נפגעי עבירה שהוגשו, הם עברו חוויה מטלטלת וטראומטית, שעקבותיה נותרו גם היום. מלבד החרדה והאיום המוחשי על חייהם, למתלונן נגרמו גם פגיעות פיזיות משמעותיות, שהצריכו ניתוח ואשפוז. האירוע נפסק בשל הימלטותו של המתלונן, ואלמלא כן התוצאה היתה עלולה להיות חמורה עוד יותר. הנסיבות המתוארות מצביעות על רמה גבוהה של פגיעה בערכים המוגנים, וכל האמור מחייב גזירת עונשים משמעותיים ומרתיעים.

25. בעוד רובם של פסקי הדין שהוזכרו דנים במצב בו פגיעותיהם של המותקפים היו קלות, במקרה זה תקיפתו של המתלונן היתה קשה. על פי המתואר בכתב האישום המתפרעים תפסו אותו והחלו להכות אותו בכל חלקי גופו. בהמשך

הוכה על ידי הנאשמים בעת שהיה שרוע על הקרקע, בבעיטות ובמכות באמצעות המחסום המשטרתי. גם הפגיעות שנגרמו לו היו חמורות מהפגיעות המתוארות בפסיקה. האירוע הקרוב ביותר לענייננו מבחינת חומרת הפגיעה במתלוננים הוא המתואר בפסק הדין בעניין **חמד** הנ"ל.

לנוכח כל האמור אני קובעת מתחם ענישה לאישום הראשון בטווח שבין 4-8 שנות מאסר בפועל, בצד ענישה נלווית הכוללת פיצוי משמעותי לנפגעי העבירה.

26. אישומים 2-5 עניינם ידוי אבנים, בקבוקי תבערה ובקבוקי צבע לעבר כוחות הביטחון. אמנם קיים פער בין ידוי בקבוק תבערה, שהוא נשק חם ועלול להתלקח, לבין ידוי אבנים או חפצים אחרים, מבחינת פוטנציאל הנזק וכפועל יוצא רמת החומרה של המעשים. אולם בענייננו גם ידוי האבנים נעשו במסגרת אירועי התפרעות נרחבים שכללו גם השלכת בקבוקי תבערה או זיקוקים, ובנסיבות אלו, כאשר מסביב נזרקים בקבוקי תבערה, אין משמעות רבה להבחנה.

27. לעניין הענישה הנוהגת אפנה לפסקי הדין שנזכרו בטיעוני הסניגור, ולפסיקה נוספת כמפורט להלן:

ע"פ 1465/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.3.20) - עונשם של המשיבים הוחמר מ-24 ל-32 חודשי מאסר, בגין עבירות בנסיבות חמורות שכללו ידוי בקבוקים וזיקוקים לתחנת המשטרה על הר הבית, ואף גרמו לשריפה בתחנה.

ת"פ 4741-05-21 **מדינת ישראל נ' פיסל עביד** (30.3.22) - הנאשם הורשע ב-7 אישומים שעניינם ידוי אבנים וזיקוקים לעבר כוחות הביטחון. נקבע מתחם כולל בין 3.5 לבין 8 שנים, והנאשם, צעיר נורמטיבי ללא עבר פלילי, נדון ל-4.5 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ת"פ 10894-06-21 **מדינת ישראל נ' עומר אבו זינה** (8.12.21) - הנאשם הורשע בידי אבנים ובקבוקי תבערה במהלך אירועי שומר החומות. נקבע מתחם ענישה בין 30-60 חודש, והנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ת"פ 40533-07-21 **מדינת ישראל נ' בהג'ת מסעוד** (28.2.22) - הנאשם הורשע באירוע יחיד של ידוי אבנים על רקע אירועי שומר החומות. נקבע מתחם בין 10-25 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ת"פ 17823-02-19 **מדינת ישראל נ' מוסטפא אבו אלהוא** (8.1.20) - הנאשם הורשע ב-3 אישומים, שניים מהם ידוי אבנים ואחד של הצתה ונדון ל-26 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ת"פ 36995-02-19 **מדינת ישראל נ' מחמד עטיה** (1.3.20) - הנאשם הורשע ב-6 אישומים, רובם ברף חומרה בינוני - נמוך. נקבע מתחם בין 28-54 חודשי מאסר בפועל והנאשם נדון ל-28 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ת"פ 47299-08-16 **מדינת ישראל נ' אבו כדייר** (15.3.17) - הנאשם נדון ל-27 חודשי מאסר בפועל בגין 3 אישומים של ידוי אבנים, ידוי בקבוקי תבערה ונסיון הצתה במטרה לפגוע בתשתיות הרכבת הקלה. גזר הדין ניתן קודם חקיקת חוק המאבק בטרור, ועל רקע נסיבות אישיות חריגות.

ת"פ 21367-08-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.1.21) - נאשם 2, קטין כבן 14 בעת ביצוע העבירה וכבן 16 בעת מתן גזר הדין, נדון לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. זאת לאחר שהורשע בזריקת בקבוק תבערה לעבר רכב,

על פי הוראות חיקוק שכללו גם את חוק המאבק בטרור.

ת"פ 66152-06-20 **מדינת ישראל נ' מג'ד אבו סכראן ואח'** (7.3.21) - הנאשמים הורשעו בשלושה אישומים של יידוי בקבוקי תבערה ואבנים לעבר בית משפחה יהודית. נאשם 1 הורשע באישום נוסף של ירי זיקוקים לעבר כלי רכב של יהודים. נקבע מתחם ענישה המבטא עונש של 5-10 חודשי מאסר לכל אחד מהאירועים (20-40 חודש לנאשם 1, 15-30 חודש לנאשם 2). הנאשמים נדונו ל-26 ו-18 חודשי מאסר (בהתאמה), ועונשים נלווים.

ת"פ 43314-02-21 **מדינת ישראל נ' פלוני ואח'** - נאשם 1, שהיה קטין במועד ביצוע העבירות, הורשע בשישה אישומים שעניינם יידוי בקבוקי תבערה ונדון ל-38 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים (גזר דין מיום 22.1.22). נאשם 2 שהיה בגיר הורשע בארבעה אישומים ונדון ל-40 חודשי מאסר (גזר דין מיום 22.12.21). גזרי הדין כוללים גם התייחסות לעונשים שנגזרו על ארבעה מעורבים נוספים בפרשה.

28. הענישה הנוהגת מבטאת, איפוא, טווח נרחב של עונשים, הנעים בין 30 חודשי מאסר לאירוע בודד לבין מספר חד ספרתי של חודשים, בעיקר במקרים של ריבוי אירועים. נסיבות האירועים ומאפייניהם של הנאשמים מספקים הסברים חלקיים בלבד לפערים.

לנוכח כל האמור אני קובעת לאישומים 2-5 מתחם ענישה הנע בין 10-25 חודשי מאסר לכל אחד מהאישומים, תוך אפשרות לחפיפה מסויימת.

אעבור עתה לקביעת מתחם הענישה לגבי כל אחד מהנאשמים לאור האמור עד כה.

29. **נאשם 1** הורשע בכל האישומים שבכתב האישום. מתחם הענישה בגין האירוע הראשון עומד, כאמור, על 4-8 שנות מאסר בפועל. בנוסף הורשע ב-4 עבירות שלכל אחת מהן נקבע מתחם של 10-25 חודשי מאסר.

הנאשם הוא צעיר ללא עבר פלילי. הוא הורשע אמנם בריבוי עבירות, אולם בתוך תקופה קצרה, וזהו הליך משפטי ראשון המתנהל נגדו. הנאשם הודה, הכיר באחריותו וחסך זמן רב. לפיכך יש למקמו בתחתית מתחם הענישה, אם כי לא ברף התחתון ממש.

לאור כל האמור אני גוזרת על נאשם 1 עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל למשך 7 שנים שיימנו מיום מעצרו של הנאשם.

2. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירה לפי חוק הטרור, וכן על עבירות של תקיפת שוטר והצתה.

3. פיצוי למתלוננים באישום הראשון בסך 20,000 ₪ שישולם עד יום 10.10.22.

30. נאשם 2 הורשע באישום הראשון וכן באישומים 4 ו-5. גם נאשם זה הוא צעיר ללא עבר פלילי, הודה, נטל אחריות וחסך זמן. מהתסקיר עולה כי עזב את לימודיו כדי לסייע בפרנסת המשפחה, והוא עבד במקומות עבודה שונים. מיקומו ברף התחתון של מתחם הענישה.

לאור כל האמור אני גוזרת על נאשם 2 עונש כמפורט להלן:

עמוד 10

1. מאסר בפועל למשך 5 שנים שיימנו מיום מעצרו של הנאשם.

2. מאסר על תנאי ל-5 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירה לפי חוק הטרור, וכן על עבירות של תקיפת שוטר והצתה.

3. פיצוי למתלוננים באישום הראשון בסך 20,000 ₪ שישולם עד יום 10.10.22.

31. **נאשם 3** לא הורשע באישום הראשון והחמור מכולם, אלא באישום 4 בלבד, בהשלכת אבנים ובקבוק צבע לעבר כוחות המשטרה. אף הוא צעיר ללא עבר פלילי שהודה וקיבל אחריות. **לפיכך אני גוזרת עליו עונש כמפורט להלן:**

1. מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים שיימנו מיום מעצרו.

2. מאסר על תנאי ל-4 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירה לפי חוק הטרור, וכן על עבירות של תקיפת שוטר והצתה.

3. קנס בסך 2,000 ש"ח שישולם עד יום 20.10.22.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, במעמד הצדדים.